

God russetid!

Like sikkert som at våren er her, nærmer russetiden seg for årets avgangskull.

Lene Conradi, ordfører i Asker

På sitt beste er russetiden glede, felleskap og tilhørighet. En velfortjent feiring etter mange års slit over skolebøkene. Samtidig er vi klar over baksidene, som pengepress, sosialt utenforskap og skolearbeid som kommer i skyggen.

For mange unge er disse vårmånedene høydepunktet i livet så langt. Andre opplever at de ikke passer inn – eller får innpass. Derfor ble jeg så glad da russeren selv i vinter ytret ønske om felles russekro, med tanke om en inkluderende møteplass uavhengig av russebuss og andre grupperinger. Tirsdag denne uken holdt Lancelot dørene åpne for russeren med vakter til stede og drikkeutvalg tilpasset aldersgruppen. De neste ukene blir det flere anledninger til å være med på en slik kveld, og jeg håper mange avgangselever vil benytte seg av tilbudet.

Ikke alle ønsker å feire skoleslutt som russer, og lager seg en fin og morsom avgangsvår på andre måter. Uansett hvordan elevene velger å markere slutten på skoleløpet, har de all grunn til å være stolte over hva de har gjennomført når siste eksamen er overstått.

Flere har spurt meg: hvorfor er du så engasjert for russeren? Mitt enkle svar er: hvordan kan jeg la være? Ungdommen er fremtiden vår, og vi har fulgt dem gjennom hele løpet – fra helsestasjon, barnehage og gjennom grunnskole. En stor del av kommunens budsjett handler om å skape gode oppvekstrammer for barna. Det er derfor vi vil sikre kvalitet og helhet i barnehager og skoler. Det er derfor vi satser på idrettsanlegg og kulturtilbud. Det er derfor vi jobber bredt med rus og utenforskap. Vi vil at de unge skal ha det bra, og bli rustet for veien videre!

For meg representerer møtene med russeren de siste treffpunktene med vår oppvoksende generasjon før de sprer vingene og flyr ut i verden fra Asker. Å finne sin vei kan være vanskelig. Mange unge strever med overgangen fra de faste skolerammene til studentliv, jobb og reise. Ja, veien videre ut i livet kan kjennes tøff.

På inspirasjonssamlingen vi hadde med årets avgangselever i mars ville vi gi dem noe på veien – med en forestilling om Peer Gynt. På mange måter er kjernen i Henrik Ibsens dikt om Peer Gynt hva du finner innerst hos deg selv – hvis du skreller av lag for lag som en løk. Hva er det som gjør at du er du? Hva

vil du at andre skal kjenne deg ved? Hva står du for uansett hvem du er sammen med? Disse refleksjonene håper jeg avgangselevne tar med seg på ferden.

Jeg har en bønn til deg som er russ i 2023: Vær forsiktig og ta gode valg, både for deg selv og for andre. Vis hensyn, kanskje særlig nattetid. Og spar noen av kreftene til eksamen også..

Mitt ønske for deg er at du blir akseptert for den du er, slik at du får være deg selv. Måtte du bli møtt med respekt og vennlighet – og slik håper jeg du også møter andre på din vei.

Selv kjenner jeg nok på noen flere sommerfugler i magen i vår – det er mitt siste år som russemamma selv. Men avgangselevne i Asker vil alltid ha en stor plass i hjertet mitt.

Så til alle som nå avslutter skolegangen vil jeg si: Lykke til med siste innsjutt av videregående skole! Og alt godt for ferden videre.